

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010475
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617010475.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného W. D. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/119/2017 zo dňa 03.10.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. septembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

W. D., N.. XX.XX.XXXXv A., C. A. V. X, A., C..Č.. Z. XXX,

podľa § 285 písm. f)) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky sp.zn. 1Pv 435/2017 zo dňa 24.11.2017, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. ako aj z rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 02.09.2015, pod č. k. 9P/20/2013, právoplatný dňa 21.09.2015, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na dcéru B. D., N.. XX.XX.XXXX, bytom X., B. č. XXX/XX, sumou 160 € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. D., N.. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 02.09.2015, túto vyživovaciu povinnosť si neplnil v mieste svojho bydliska a všade tam, kde sa nachádzal, od 07.09.2016 až doposiaľ, čím mu takto vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške minimálne 1.180,-€ (vrátane októbra 2017), pričom v rozhodujúcom období neplnenia si vyživovacej povinnosti bol zamestnaný od 09.02.2017 do 20.02.2017, v ostatnom období neplnenia si vyživovacej povinnosti bol dobrovoľne nezamestnaný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi, ani iných štátnych sociálnych dávok, jeho zdravotný stav mu nebránil vo výkone pracovnej činnosti, uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.06.2016, č. k. 2T/88/2015, právoplatný dňa 15.09.2016, doručený dňa 06.09.2016, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

nakoľko zanikla trestnosť činu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/119/2017 zo dňa 03.10.2018 bol obžalovaný W. D. uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. ako aj z rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 02.09.2015, pod č. k. 9P/20/2013, právoplatný dňa 21.09.2015, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na dcéru B. D.ovú, nar. XX.XX.XXXX, bytom X., B. č. XXX/XX, sumou 160 € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. D.ovej, nar. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 02.09.2015, túto vyživovaciu povinnosť si neplnil v mieste svojho bydliska a všade tam, kde sa nachádzal, od októbra 2016 až do augusta 2018, vrátane, čím mu takto vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške minimálne 2.430,-€, pričom v rozhodujúcom období neplnenia si vyživovacej povinnosti bol zamestnaný od 09.02.2017 do 20.02.2017, v ostatnom období neplnenia si vyživovacej povinnosti bol dobrovoľne nezamestnaný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi, ani iných štátnych sociálnych dávok, jeho zdravotný stav mu nebránil vo výkone pracovnej činnosti, uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.06.2016, č. k. 2T/88/2015, právoplatný dňa 15.09.2016, doručený dňa 06.09.2016, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

za čo mu bol podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti výroku o vine a proti výroku o treste. Obžalovaný odôvodnil odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 19.02.2019, v ktorom vysvetľuje príčiny neplatenia výživného v riadnych termínoch a vyjadruje sa k nezhodám s matkou spoločnej dcéry. Prílohou odvolania je potvrdenie o platobnom príkaze na úhradu sumy 2.430 € titulom „dlžného výživného B.“ pre J. D.ovú zo dňa 04.02.2019, a tiež potvrdenie o vklade 300 € v hotovosti na účet J. D.ovej.

Osoba, k rukám ktorej bol obžalovaný povinný platiť výživné, J. D.ová sa podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.03.2019 vyjadrila k odvolaniu obžalovaného tak, že všetko, čo uvádza obžalovaný je lož, s výnimkou úhrady dlhu na výživnom. K svojmu vyjadreniu pripojila výpis zo svojho účtu, z ktorého je zrejmé, že dňa 04.02.2019 jej bola pripísaná suma 2.430 €.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku riadne doručené.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania s tým, že ľutuje neplatenie výživného v zákonných lehotách, bol v zlom psychickom stave.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 86 písm. a) Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<http://www.epi.sk/V./F.aspx?Template=~/V./TArticles.ascx&zssrlnkid=17354767&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=30279&FragmentId1=0&FragmentId2=0>>.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, alinea prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 27.11.2017 na Pavla D.a obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. ako aj z rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 02.09.2015, pod č. k. 9P/20/2013, právoplatný dňa 21.09.2015, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na dcéru B. D.ovú, nar. XX.XX.XXXX, bytom X., B. č. XXX/XX, sumou 160 € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. D.ovej, nar. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 02.09.2015, túto vyživovaciu povinnosť si neplnil v mieste svojho bydliska a všade tam, kde sa nachádzal, od 07.09.2016 až doposiaľ, čím mu takto vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške minimálne 1.180,-€ (vrátane októbra 2017), pričom v rozhodujúcom období neplnenia si vyživovacej povinnosti bol zamestnaný od 09.02.2017 do 20.02.2017, v ostatnom období neplnenia si vyživovacej povinnosti bol dobrovoľne nezamestnaný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi, ani iných štátnych sociálnych dávok, jeho zdravotný stav mu nebránil vo výkone pracovnej činnosti, uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.06.2016, č. k. 2T/88/2015, právoplatný dňa 15.09.2016, doručený dňa 06.09.2016, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre rozhodnutie, zákonným spôsobom, a následne rozhodol spôsobom, ktorý zodpovedal vykonanému dokazovaniu a zistenému skutkovému stavu, ktorý správne subsumoval pod príslušné ustanovenia Trestného zákona. Nedopustil sa pri tom žiadnych vážnych procesných chýb v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.06.2018 obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestného činu uvedeného v obžalobe, súd prvého stupňa jeho vyhlásenie neprijal, a vykonal dokazovanie zamerané na pokračovanie v opomenutí po podaní obžaloby. Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkýň J. D.ovej a B. D.ovej a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy. Z týchto vyplynulo, že obžalovaný bol zaviazaný platiť na výživu svojej dcéry B. 160 € mesačne. Túto povinnosť si v zmysle vlastnej výpovede i výpovede svedkýň neplnil v období od októbra 2016. Zo správ príslušných úradov je zrejmé, že obžalovaný nebol v rozhodnom období (od októbra 2016 do vyhlásenia napadnutého rozsudku) evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky v hmotnej núdzi. Súd prvého stupňa správne ustálil výšku dlhu na výživnom ku dňu svojho rozhodnutia na 2.430 €. Zákonu zodpovedalo i ustálenie zavinenia obžalovaného v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona vo forme nepriameho úmyslu. Aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nič nebránilo využiť všetky dostupné prostriedky, vrátane evidencie na úrade práce, na získanie vhodného zamestnania, a následne dosahovať príjem umožňujúci plnenie vyživovacej povinnosti voči dcére, a preto je zrejmé, že bol uzročený s neplatením výživného v riadnych termínoch.

Odvolací súd konštatuje, že po vyhlásení napadnutého rozsudku došlo k podstatnej zmene právne relevantných skutočností, keď obžalovaný dlžné výživné dodatočne zaplatil. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zákon upravuje v citovanom ustanovení § 86 podmienky účinnej ľútosti páchatel'a tak, že musí dôjsť k dodatočnému splneniu povinnosti skôr ako

sa súd odoberie na záverečnú poradu, a zároveň nesmú nastať trvalo nepriaznivé následky neplnenia povinnosti vo vzťahu k oprávnenému subjektu, v tomto prípade maloletému dieťaťu. Pod dodatočným splnením povinnosti treba rozumieť zaplatenie dlžného výživného za obdobie, ktoré je predmetom trestného stíhania. V danom prípade bolo rozhodné obdobie ohraničené koncom augusta 2018, kedy sa dcéra obžalovaného zamestnala, a teda nadobudla schopnosť sama sa živiť. Aby nastali podmienky predpokladané zákonom pre účinnú ľútosť, bol obžalovaný povinný dodatočne zaplatiť sumu 2.430 € tak, ako bolo ustálené v napadnutom rozsudku. V odvolacom konaní obžalovaný preukázal predložením výpisov z účtu, že dňa 04.02.2019 zaplatil titulom zameškaného výživného J. D.ovej sumu 2.430 €, čo svedkyňa písomne potvrdila. Neuviedla, že by došlo k trvalo nepriaznivým následkom trestného činu, ktoré spočívajú predovšetkým v poškodení telesného či duševného zdravia maloletého alebo v narušení vývoja jeho osobnosti. Nič z uvedeného v konaní nevyšlo najavo.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že došlo ku kumulatívne naplneniu zákonných podmienok účinnej ľútosť obžalovaného podľa § 86 písm. a) Trestného zákona, a teda zanikla trestnosť jeho činu. Táto právna skutočnosť bola dôvodom, prečo odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a podľa §§ 322 ods. 3 a 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.